

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar buitengewone en openbare terechtzitting van 25 september 2009 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not. nr. 66.L7.100797/03/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____, fabrieksagent, geboren te _____ op _____ wonende te _____
2. _____, bediende, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Verdacht van :

Te _____ op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2000 tot en met 31 december 2001 (stuk 24):

de eerste en de tweede

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A.- bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 inbreuk uitmakende op artikel 99 § 1-1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 al. 1-1° en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

In casu:

1) houten tuinhuis met dakpannen van 45 vierkante meter op 1 meter van de perceelgrens (foto 2 van stuk 8), gelegen op 80 meter van de straat (stuk 83)

2) bergplaats met golfpaten afdak van 52,2 vierkante meter op 0,15 m van de perceelgrens (foto 1 van stuk 8 en stuk 83), gelegen op 80 meter van de straat (stuk 83)

B.- bij inbreuk op de artikelen 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april

2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld door de de artikelen 2, 146 al. 1 7°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening werken, handelingen of wijzigingen die in een inbreuk zijn op de bouw- en verkavelingsvergunningen die zijn verleend krachtens het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben

door het niet naleven van de verkavelingsvergunning afgeleverd door het College van burgemeester en schepenen d.d. 8 september 1976,

meer bepaald het plaatsen van een bergplaats en tuinhuis in zone E bedoeld voor koeren en hoveningen waar bouwverbod geldt

gelegen in ruimtelijk niet kwetsbaar gebied, meer bepaald deels in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 125).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: huis, 16 a 75 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te	op	en
	geboren te	op

beiden wonende

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 02/04/1977 geregistreerd op 06/04/1977.

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding, waarmee de zaak bij deze rechtbank werd aanhangig gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 12 december 2008.
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 8 mei 2009, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen:

- het openbaar ministerie in de persoon van
substituut-Procureur des Konings in zijn voordracht van de
zaak en in zijn eis.
- de beklaagden
in hun middelen van verdediging,
voorgedragen door Mr. advocaat te

2. Gegrondheid strafvordering

De gegevens van het strafdossier leveren voldoende het bewijs van het ten laste gelegde. De verdediging van de beklaagden stelde op de terechtzitting van 08 mei 2009 ook uitdrukkelijk het ten laste gelegde niet te betwisten. Het betreft de plaatsing van een bergplaats met golfplaten en een houten tuinhuis gelegen in ruimtelijk niet kwetsbaar gebied, meer bepaald deels in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978. De feiten werden gepleegd in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan, maar ook in strijd met de geldende verkavelingvergunning.

3. Straftoemeting

3.1.

De feiten die voorwerp zijn van de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven, zijn voor elk van de beklaagden telkens de uitvoering van één ongeoorloofd besluit, gezien zij zodanig in verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd

en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven telkens slechts één straf, de zwaarste, te worden uitgesproken.

3.2.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden, zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie, voor zover bekend.

3.3.

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening en milieuvergunning respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren. Gestrengheid in de bestraffing is dan ook op zijn plaats.

3.4.

De eerste beklaagde is jaar. Hij heeft een blanco strafrechtelijk verleden.

Ook de tweede beklaagde is jaar. Zij heeft een nagenoeg blanco strafregister.

3.5.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die de samenleving op ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

3.6.

De rechtbank is van oordeel dat ter verwezenlijking van de vermelde doelstellingen van de straftoemeting voor de beklaagden een geldboete de meest aangewezen straf is. De rechtbank kan niet ingaan op de vraag tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van veroordeling. De hierna opgelegde geldboete voor stedenbouwkundige inbreuken zal de beklaagden op geen enkele wijze sociaal declasseren.

3.7.

De beklaagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan dan ook uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor het geheel van de geldboete, zoals in het beschikkende gedeelte van dit vonnis nader bepaald.

3.8.

De beklaagden dienen als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf te worden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 € 25,00 bedraagt en dient vermeerderd te worden met 45 opdecimen tot € 137,50, ongeacht de datum van het bewezen verklaarde feit; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Bij arrest nr _____ van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens art. 91, 2° lid van dit koninklijk besluit bedraagt de vaste vergoeding € 25.

4. Herstelvordering

4.1.

Door het college van Burgemeester en Schepenen van _____ wordt, bij wijze van herstellvordering, een meerwaardesom gevorderd van 1453,70 euro (st. 126 - 129).

De meerwaardevordering dient in beginsel te worden toegekend. Deze werd uitdrukkelijk gemotiveerd vanuit de belangen van een goede ruimtelijke ordening.

Het is echter wel deze rechtbank die ingevolge artikel 149 5 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 op onaantastbare wijze het bedrag van de meerwaarde dient te bepalen. De rechtbank is daarbij niet gebonden door de vordering van de overheid die het herstel vordert en zij mag dit bedrag naar boven of naar beneden aanpassen (vgl. G. DE BERSAQUES, B. HUBEAU en P. LEFRANC, De

sanctionering van stedenbouwmisdrijven. Handhavingsmaatregelen, Brugge, Die Keure, 2001, nr. 191, p. 114-115). Indien de meerwaarde niet met mathematische precisie kan worden vastgesteld vermag de rechter de meerwaarde in billijkheid te ramen (vgl. Cass. 6 oktober 1998, T.R.O.S., 1999,55, noot).

4.2.

In casu werd bij de berekening van de meerwaarde de omgevingscoëfficiënt en de welvaartcoëfficiënt minimaal ingeschat (stuk 129 van het strafdossier).

De rechtbank kan de berekening van de eiser in herstel bijtreden.

De beklaagden kunnen zich gelet op de veroordeling tot de betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde, ook op een geldige wijze kwijten door binnen een jaar na dit vonnis de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen.

Gezien de hiervoor in de tenlasteleggingen en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41

Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194 en 195;

Strafwetboek, art. 2, 5, 38, 40, 44, 65, eerste lid, 66, 100;

Wet van 29 juni 1964, art. 1, 3;

Burgerlijk Wetboek, art. 1382, 1383.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK rechtdoende op tegenspraak

VERKLAART de eerste beklaagde **en de tweede**
beklaagde **schuldig aan de feiten**
voorwerp van de tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

ZEGT dat er geen gronden zijn om in te gaan op de vraag tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

VEROORDEELT de eerste en de tweede beklaagde voor deze feiten samen **elk** tot een **geldboete van HONDERD FRANK**, gedeeld door 40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd [= x 200], 495,79 euro bedragende;

GELAST voor **elke** beklaagde voor een termijn van drie jaren **gewoon uitstel van tenuitvoerlegging van het geheel van de opgelegde geldboete**;

SPREEKT bovendien voor de beklaagden de verplichting uit om **elk EENMAAL** een bedrag van 25,00 EUR, met 45 decimen verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT de veroordeelden ELK bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **25 euro** overeenkomstig artikel 91.2^{de} lid van het K.B. d.d. 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 30.12.1950, 9095)

- zoals vervangen door artikel 1 van het K.B. d.d. 29.07.1992 (B.S. 31.07.1992, 17249)
- en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 23.12.1993 (B.S. 31.12.1993, 29318)
- en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 11.12.2001 (B.S. 22.12.2001, 44791), dat terug van toepassing is nu de opheffingsbepaling van het K.B. d.d. 28.12.1950, zoals voorzien door artikel 98 van het K.B. d.d. 27.04.2007, ingevolge de vernietiging ervan door de Raad van State op 17.12.2008 onbestaande is geworden.

VEROORDEELT de beklaagden hoofdelijk tot de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten begroot op 128,94 euro.

BEVEELT op vordering van het College van Burgemeester en Schepenen van _____ dat de beklaagden **solidair** een **geldsom** dienen te betalen gelijk aan **de meerwaarde** die het onroerend goed gelegen te:

ligging:

aard en oppervlakte: huis, 16 a 75 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

aeboren te op en
aeboren te

op beiden wonende

door de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B heeft
bekomen en waarvoor de beklaagden thans worden veroordeeld en
die door de rechtbank op 1.453,70 euro wordt bepaald.

ZEGT dat de beide beklaagden zich op een geldige wijze zullen
kunnen kwijten hetzij door binnen één jaar na dit vonnis de plaats in
de oorspronkelijke staat te herstellen, zijnde staken van het strijdig
gebruik, hetzij door de som van 1.453,70 euro uiterlijk bij het
verstrijken van deze termijn van één jaar te storten op het
rekeningnummer van het Grondfonds.

Aldus uitgesproken in openbare en buitengewone terechtzitting van

VIJFENTWINTIG SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN NEGEN

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken.

substituut-procureur des Konings;

griffier.